

Zamek Książąt Pomorskich - Teatr Krypta

werner schwab

PREZYDENTKI

26

premiera: kwiecień 2002

werner schwab

przekład: Monika Muskała

Werner Schwab urodził się w 1958 roku w austriackim Grazu. Religijna matka wychowywała go samotnie, na syna przerzucając znaczną część odpowiedzialności za grzech swego uwiedzenia i porzucenia. W Grazu Schwab skończył też Szkołę Rzemiosła Artystycznego. W 1978 r. rozpoczął studia w wiedeńskiej Akademii Sztuk Pięknych. Wtedy też powstały dwie pierwsze sztuki Schwaba: **brack komma ein (rupiecie przecinek jeden)** i **schlagen da zwei (uderzyć tu dwa)**. W styczniu 1981 roku zdecydował się z żoną Ingeborg Orthofer osiąść na wsi we wschodniej Styrii. Tu, pomiędzy uprawą pola a hodowlą, powstały małe prozy oraz cztery dramaty, które znalazły się w wydanej w 1991 roku zbiorze **Dramaty fekaliczne**. Schwab porzucił rodzinę i przeniósł się do Wiednia, cały swój czas poświęcając gorączkowemu pisaniu. Po roku ukazał się kolejny zbiór pięciu dramatów, zwany **Komedie królewskie**. Schwab zawsze lubił mitologizować swoje życie, stąd czasem trudno we wspomnieniach o nim oddzielić prawdę od zmyślenia. Ostatni akt tego swoistego teatru życia stanowił **Projekt Schwab**, stylizowany na pop-star wizerunek, jaki na użytek mediów i publiczności stworzył Schwab w okresie swojej błyskawicznej kariery. Miejski cowboy, arogancki, cyniczny i nieprzebierający w środkach do celu, w myśl lakonicznej dawizy: **management + legenda + tekst = zwycięstwo + przyjemność**. W noworoczny poranek 1994 roku, znaleziono go martwego z 4,1 promila alkoholu we krwi. Zmarł w wieku 35 lat, pozostawiając 15 dramatów, w tym 7 w formie manuskryptu, wydanych jako **Dramen III (Dramaty III)**. Schwab jak kometa przemknął przez niemal puste niebo niemieckojęzycznego teatru początku lat 90. Jeszcze w grudniu 1989 roku, odesłano mu z wiedeńskiego Burgtheater manuskrypt **Prezydentek**, jako niewart wystawienia. Już jednak dwa lata później, **Theater Heute** uznał **Zaglądę ludu** za najlepszy debiut 1991 roku, a w pięć lat później, dramaty Schwaba grano, z tym samym powodzeniem, w całej Europie. Dziś weszły one na trwałe do repertuaru europejskiego teatru, a właściwy Schwabowi język, dobrze mieszczący się w tradycji Oda von Horvatha i Grupy Wiedeńskiej, określa się niby jeden z niemieckich dialektów, mianem Schwabdeutsch.

reżyseria: Tomasz Man, scenografia: Magdalena Gajewska
występują: Anna Januszewska, Joanna Matuszak, Beata Zygarlicka

„Dramat współczesny” wydany przez Księgarnię Akademicką w Krakowie pod redakcją Małgorzaty Sugłery i Anny Wierzbowskiej-Woźniak

„Moja dusza jest moja pięknoscia, myśli sobie,
ale niestety moja dusza jest straszliwie zewnetrzna.
Dusza wysiaduje życie wieczne,
ale ciało trzeba przez całe życie pokazywać.
A życie raz po raz gra według własnych reguł
i wyczarowuje na życiowej powierzchni życiowe zasadzki”.

Werner Schwab